

mer noget synderligt ud af Forslaget. Jeg mener derfor, at det ikke er rigtigt, at Ministeren maaske uden nogen synderlig stærk Tilslutning fra sit eget Parti og uden at have forsøgt paa hos andre Partier at vinde Tilslutning til Tanken om at komme disse Banker til Hjælp har forelagt dette bestemte Forslag her i Tinget. For naar dette Forslag bliver arbejdet meget om og maaske meget indskrænket, inden det bliver til Lov, saa har den Fremgangsmaade, den højtærede Minister her har brugt, først skabt en Forventning og derefter fremkaldt en Skuffelse hos disse Mennesker, der i Forvejen havde lidt Tab, og det tror jeg ikke er nogen heldig Fremgangsmaade.

Den højtærede Minister har efter min Mening skadet dette Lovforslags Udsigter ved at holde Banklovsforslaget tilbage; for det er den Omstændighed, at vi ikke hurtigt kan komme til en ny Lovgivning paa dette Omraade gennem Behandlingen af et Regeringsforslag til en ny Banklov, der gør det saa overordentlig betænkeligt at gaa til Gennemførelsen af den i Dag til Forhandling foreliggende Sag, thi hvis der skal gaa lang Tid, inden vi faar en Banklov, kan vi jo i den Tid opsamle umaadelige Banktab, som Staten saa maa hjælpe paa. For jeg er rigtigt nok enig med det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler i, at det er meget optimistisk af den højtærede Handelsminister at gaa ud fra, at der ikke bliver flere Bankkrak her i Landet. Bankinspektøren kan ikke komme alle Vegne, og han er maaske ikke just kommet dær, hvor det var farligst, at han kom.

Jeg vil gerne give den højtærede Handelsminister Lejlighed til at dementere en Meddelelse, der har staaet i forskellige Blade om, at han er blevet genvalgt, endogsaa med Akklamation, til Medlem af Repræsentantskabet for en Bank i Vejle. Den Meddelelse indser jeg nok er urigtig, thi det kunde maaske ske, at de, der har Stemmeret i en Bank i Vejle, kunde genvælge den højtærede Handelsminister for at vise ham en Ære, men det er ganske udelukket, at den højtærede Handelsminister kan være Medlem af Repræsentantskabet for en Bank. Der er altsaa ikke blevet noget Resultat af denne Demonstration, det har været en tom Demonstration, maaske har det været behageligt for alle Parter, og jeg har ikke noget at indvende imod dette, men den højtærede Handelsminister har, hvis et saadant Valg er foregaaet, afslaaet at modtage det, for det er ganske udelukket, at en Handelsminister kan være Medlem af en Banks Repræsentantskab. I sin Egenskab af

Handelsminister er han nemlig den øverste Chef for Bankinspektionen, og Bankinspektøren er en af de under Handelsministeren sorterende Embedsmænd, og det er umuligt for Bankinspektøren at inspicere den Bank, af hvis Repræsentantskab hans høje Chef Handelsministeren er Medlem. Det, der har staaet i Aviserne, er altsaa ikke rigtigt, men jeg har kun fremdraget det, da jeg ikke har set det dementeret, for at den højtærede Handelsminister her kan faa Lejlighed til at dementere det overfor hele Landet.

Den højtærede Handelsminister sagde, at Forskellen mellem Banker og Sparekasser var ikke saa stor; naar man skulde se en Forskel, sagde han, maatte det vel være den, at i Sparekasserne indsatte man Penge paa længere Tid, og Sparekasserne udlaaente igen Pengene paa længere Tid, medens det ellers var omtrent det samme. — Nej, det er ikke det, der i Grunden er Forskellen mellem en Bank og en Sparekasse. Forskellen er den, at naar jeg indsætter Penge i en Bank, stiller jeg dem til Raadighed for Forretningslivet, men naar jeg indsætter dem i en Sparekasse, betror jeg disse Penges Administration til Sparekassens Bestyrelse, for at den skal anvende dem til Udlaan mod Pant i fast Ejendom eller mod anden lige saa reel Sikkerhed. Det er Forskellen. Naar jeg derfor anbringer mine Penge i en Bank, indlader jeg mig med et Foretagende, med hvilket der er den Risiko forbundet, som Forretningslivet frembyder, og derfor er det meget mere risikabelt at anbringe Penge i en Bank end i en Sparekasse. Det er for øvrigt principielt urigtigt, at vi ved alle disse Hjælpelove, som vi her har til Behandling, skaber en Tryghedsfølelse i Befolkningen overfor det at anbringe Penge i Banker, som kan siges at være næsten lige saa stor som den, der er forbundet med at anbringe Penge i Sparekasser. Der bør i den almindelige Bevidsthed være en Forskel i den Henseende. Det at anbringe sine Sparemidler i en Sparekasse skal være et absolut ufarligt Foretagende, men man maa vide, at ved at anbringe Penge i en Bank er der dog nogen Risiko. Naar Banken er godt administreret, naar Konjunkturerne er heldige, og det hele forløber godt, faar man sine Penge igen, endda med en lidt højere, undertiden en ikke saa lidt højere Rente i Banken end i Sparekassen; men Sparekassen skal yde en større Sikkerhed, end Banken gør. Den Forskel bør ikke forflygtiges. Derfor synes jeg ikke, de Udtalelser, som den højtærede Handelsminister her fremsatte, bør staa uimodsagte.